

Ježto tedy žádný z důvodů nebyl s to, aby podepřel zamítavý výrok žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 6502.

Dávky za úřední úkony: Při vyměření dávky za udělení čsl. stát. občanství lze přihlížeti nejen k majetkovým (a výdělečným) poměrům strany, ale též k prospěchu, který strana z udělení stát. občanství má.

(Nález ze dne 23. dubna 1927 č. 8276.)

Věc: Dr. Petr L. v Bratislavě proti ministerstvu vnitra o dávku za udělení čsl. státního občanství.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: St-li byla nař. výnosem podle zák. ze 3. dubna 1925 č. 53 Sb. o dávkách z úředních úkonů ve věcech správních a pol. B 1 sazby vydané k vl. nař. z 18. června 1925 č. 163 Sb. za udělení stát. občanství vzhledem k prospěchu ze stát. občanství a k majetkovým a výdělkovým poměrům st-lovým, předepsána dávka ve výši 50.000 Kč.

O stížnosti podané do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Stížnost vytýká, že žal. úřad měl ve smyslu položky B 1 sazebníku při vyměření dávky přihlížeti pouze k majetkovým poměrům st-lovým a neměl hleděti k prospěchu, jehož st-l udělením stát. občanství vyzíská, ani k jeho výdělkovým poměrům. Tuto námitku neshledal nss důvodnou.

Podle odst. 2 § 2 zák. č. 53/25 nesmí dávka za udělení stát. občanství přesahovati 50.000 Kč, není tedy dávka za udělení stát. občanství stanovena pevnou sazbou, nýbrž může sahati až do výše 50.000 Kč. Není-li dávka stanovena pevnou sazbou, vyměří ji podle odst. 3. tohoto § příslušný úřad v první řadě podle výše nákladu, kterou projednání věci způsobilo, bera zřetel jednak k obsahu a obtížnosti jednání, k významu věci, k prospěchu, který straně z toho vzniká a k jejím majetkovým poměrům, jednak ke kolkovým poplatkům stranou zaplaceným. Sazebník vydaný zmíněným vl. nařízením uvádí sice při položce B 1, která jedná o dávce za udělení stát. občanství v poznámce »podle majetkových poměrů«; touto poznámkou nemínilo však vl. nař. ničeho měniti na ustanovení odst. 3 § 2 cit. zákona a stanoviti, že při vyměření dávky za udělení stát. občanství by byly rozhodujícími pouze majetkové poměry a že nemá býti přihlíženo k ostatním okolnostem uvedeným v odst. 3. § 2 zák., nýbrž chtělo pouze poukázati k tomu, že při předpisu zmíněné dávky bude se výše dávky zpravidla a hlavně řídití majetkovými poměry žadatelovými. Poukaz k majetkovým poměrům uvedený v poznámce nemohl tedy nijak vyloučiti, aby bylo po případě přihlíženo i k ostatním v odst. 3. § 2 zákona uvedeným momentům.

Mohl tedy žal. úřad právem přihlížeti i k prospěchu, který straně udělením stát. občanství vznikne, o čemž se odst. 3. § 2 zákona zvláště zmiňuje.

Poukázal-li pak žal. úřad vedle majetkových poměrů v užším slova smyslu, t. j. stavu jmění také k výdělkovým poměrům st-lovým, nelze v tom shledati nic nezákonného, neboť, uvádí-li odst. 3. § 3 zákona, že má při stanovení výše dávky býti přihlíženo k majetkovým poměrům, má tím na mysli celkovou hospodářskou situaci dotyčné osoby, jíž se úřední úkon týče, která se vedle výše movitého a nemovitého jmění jeví i v jejích výdělkových poměrech.

Naproti tomu shledal nss důvodnou námitku stížnosti, že si žal. úřad nezískal pro posouzení majetkových poměrů st-lových dostatečného podkladu. — — —

Č. 6503.

Policejní právo trestní (Slovensko): I. * Ustanovení § 108 zák. čl. V:1878 o promlčení pokračování trestního řízení platí také pro přestupky policejní. — II. * Sdělení rozsudku vyšší stolice, odsuzujícího obviněného pro policejní přestupek, je součástí trestního řízení. Promlčení pokračování trestního řízení nastává tedy za předpokladů § 108 zák. čl. V:1878, nebyl-li rozsudek v promlčecí lhůtě odsouzenému sdělen.

(Nález ze dne 26. dubna 1927 č. 21.279/25).

V ě c: Mikuláš L. v H. proti županu župy hontianské v Šahách o přestupek nesplnění soupisové povinnosti.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Trestním nálezem služného v N. jako polic. trest. soudce ze 13. srpna 1921 byl st-l odsouzen pro nesplnění povinnosti k soupisu zabraného majetku nemovitého k peněžitému trestu 200 Kč, v případě nedobytnosti k trestu zamčení na 10 dnů s odkladem výkonu trestu na jeden rok. K odvolání stpú-u, podanému pro nízkou výměru a přiznání podmíněného odkladu trestu, byl nař. rozhodnutím ze 4. listopadu 1921 zvýšen peněžitý trest na 3000 Kč, v případě nedobytnosti na vězení 30 dnů a výrok o odkladu výkonu trestu byl zrušen. Toto rozhodnutí bylo podle doručního lístku ve správních spisech založeného doručeno st-li prostřednictvím příslušného obvodního notáře teprve dne 24. listopadu 1924.

St-l vytýká především, že trest. stihání pro přestupek nesplnění soupisové povinnosti jest promlčeno, ježto v této trestní věci nebyly přes 3 roky podniknuty proti st-li další kroky.

§ 31 zák. čl. XL:1879 o přestupcích obsahuje ustanovení, že možnost zahájití řízení trestní, pokud zvláštní zákon jinak nestanoví, promlčí se v šesti měsících, vyměřený trest pak v jednom roce. V daném případě není zvláštního zákona, jenž by jinak stanovil. Ježto pak cit. zák. článek neobsahuje jiných předpisů o promlčení trestních činů, dlužno podle § 12 cit. zák. článek aplikovati na případ ten všeobecné předpisy, obsažené v trestním zákoníku o zločinech a přečinech (zák. čl. V:1878). Tento zákon v § 108 stanoví, že promlčení přerušuje se usnesením nebo opatřením soudním, jež směřuje pro spáchaný trest. čin proti pachateli, že však promlčení počíná znovu dnem tohoto usnesení nebo opatření.